

gradvis i takt med indførelse af toldfrihed for materialer til skibsbygning. Bestemmelserne om afviklingen vil blive fastsat administrativt i medfør af bemyndigelsen i § 68, stk. 2.

Til kapitel 8.

De europæiske Fællesskabers Råd og Kommission har i årenes løb udstedt et antal forordninger og direktiver om toldkontrol og toldbehandling, f. eks. Rådets forordning nr. 802 af 27. juni 1968 om den fælles oprindelsesdefinition, Rådets direktiv nr. 312 af 30. juli 1968 om harmonisering af lovbestemmelser og administrative bestemmelser vedrørende toldkontrollen med varer, der indføres i Fællesskabets toldområde og den midlertidige opbevaring af disse varer, samt Rådets forordning nr. 542 af 18. marts 1969 om den fælles forsendelsesprocedure. De fleste af disse medfører ikke nogen ændring af bestemmelserne i den gældende toldlov.

Selvom forordningerne er umiddelbart gyldige i medlemslandene, forudsætter de ofte, at der af nationale myndigheder udfærdiges bestemmelser om deres praktiske gennemførelse. Lovforslagets § 76, stk. 3, der opretholder den eksisterende bemyndigelse for finansministeren til at fastsætte de nærmere regler om toldkontrol og toldbehandling, indeholder derfor en udtrykkelig bemyndigelse til at fastsætte de gennemførelsesbestemmelser, som forordningerne forudsætter fastsat af nationale myndigheder.

Lovforslaget indeholder ikke nye regler om kredit med betaling af told og afgifter af indførte varer. Under forhandlingerne med Fællesskaberne er der opnået enighed om, at Danmark beholder sine nuværende regler herom indtil udgangen af 1974. Derefter skal de danske regler om told- og afgiftskredit bringes i overensstemmelse med Fællesskabernes regler. Disse findes for tiden i Rådets direktiv nr. 76 af 4. marts 1969 om harmonisering af lovbestemmelser og administrative bestemmelser vedrørende henstand med betalingen af told, afgifter med samme virkning og importafgifter. Ifølge dette direktiv er den gennemsnitlige kredittid for told og afgifter af indførte varer på 30 dage, medens de gældende danske regler giver en kredittid på ca. 3 måneder for told og på 1½ måned for de afgifter, der skal erlægges i forbindelse med indførslen, hovedsagelig importoms. Direktivet tillader dog en længere kredittid, såfremt der betales rente svarende til sædvanlig markedsrente af de skyldige beløb, og der stilles sikkerhed.

I § 90, stk. 6, er ikke medtaget en bestemmelse til erstatning for den gældende toldlovs § 99, stk. 6, om regulering af toldbeløb i tilfælde, hvor en varemod-

tager har undladt i fortoldningsbegæringen at begære EFTA-toldbehandling, idet en sådan bestemmelse først kan formuleres, når man kender reglerne for samhandelen med de tidligere EFTA-lande.

Til kapitel 9.

Ved Fællesskabernes Råds direktiv nr. 75 af 4. marts 1969 er der fastsat regler for medlemslandenes harmonisering af lovbestemmelser og administrative bestemmelser vedrørende frizoner. Betegnelsen „frizoner“ omfatter også frihavne. Direktivet adskiller sig kun fra den gældende toldlov for så vidt angår forarbejdning og behandling af varer, der opbevares i en frihavn.

Ifølge den gældende toldlovs § 110 kan der uden toldvæsenets mellemkomst foretages enhver behandling eller forarbejdning af varer, der opbevares i en frihavn.

Ifølge direktivet kan det tillades, at varer, der opbevares i en frihavn uden toldvæsenets mellemkomst underkastes sådanne sædvanlige behandlinger, der tjener til varernes bevarelse eller til forbedring af deres emballage eller handelskvalitet. Rådets direktiv nr. 235 af 21. juni 1971 om harmonisering af lovbestemmelser og administrative bestemmelser vedrørende de sædvanlige behandlinger, der kan foretages på toldoplæg og i frizoner, indeholder en fortegnelse over sådanne sædvanlige behandlinger. Forslagets § 102 giver finansministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler, således at der kan bekendtgøres en fortegnelse over sædvanlige behandlinger i overensstemmelse med direktivet.

I øvrigt bestemmer frizone-direktivet, at en videregående behandling, f. eks. industriel forarbejdning, af uberigtigede varer i en frihavn kun kan ske på de betingelser, der gælder for materialtoldgodtgørelse, og at videregående behandling i frihavne af varer, der er i fri omsætning i Fællesskaberne, skal foregå under toldvæsenets kontrol, når de fremstillede varer senere skal overføres til fri omsætning i Fællesskaberne. Forslagets § 103 svarer hertil.

Varer, der er fremstillet i en frihavn af uberigtigede materialer, kan ikke indføres til Fællesskabernes andre medlemslande mod nedsat told i overgangsperioden og toldfrit efter dennes udløb. Sådanne varer kan heller ikke indføres toldfrit i de EFTA-lande, der ikke indtræder i Fællesskaberne. Forslagets § 107, stk. 1, indeholder derfor en bestemmelse om, at der kan betales told af varer, der i en frihavn anvendes til fremstilling af andre varer, når dette er nødvendigt for, at de fremstillede varer kan indføres toldfrit eller mod nedsat told i andre